

Зокрема, організаційна культура виконуватиме функції внутрішньої інтеграції та зовнішньої адаптації організації, вона визначатиме стратегію підприємства, цілі та засоби їх досягнення, а також критерії ефективності в досягненні намічених цілей. Завдяки організаційній культурі, в підприємстві використовуватимуться спільна мова і концептуальні категорії, критерії отримання, утримання та втрати влади, правила поведінки, системи заохочень і покарань. Організаційна культура забезпечить більш тісну комунікацію між членами підприємства.

Список використаних джерел

1. Бельтюков Е. А. Выбор стратегии развития предприятия : [уч. пособ.] / Е. А. Бельтюков, Л. А. Некрасова. – Одесса : ОНГУ, 2002. – 275 с.
2. Бражник К. В. Проблемы управления организационной культурой / К. В. Бражник // Теоретико-методологические проблемы совершенствования психологической подготовки менеджеров. Сб. научных трудов. Приложение к научному журналу «Персонал». – № 1 (55) – Киев, 2014. – С. 190–192.

УДК 380.055

СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Феохарій А.В., магістрант, Кулакова С.Ю., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства та управління персоналом,

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

Сільське господарство є однією з найважливіших і водночас найбільш ризикованих галузей економіки. Нажаль діяльність сільськогосподарських підприємств постійно перебуває під впливом несприятливих погодних подій, стихійного лиха.

Найбільш поширеним інструментом зниження впливу ризиків в сільському господарстві є страхування. Але важливість цього інструменту в сільськогосподарській діяльності усвідомлюється не всіма підприємцями. Вони

сприймають страхування, як неефективний вклад коштів. Натомість страхування є оптимальним способом захисту від сільськогосподарських ризиків, забезпечуючи стабільність розвитку сільського господарства через механізми відшкодування заподіяних збитків.

На сьогодні українська сільськогосподарська галузь розвивається прискореними темпами, а страховий ринок у сфері страхування аграрного сектору майже не працює.

За аналізом агрострахування на сьогодні в Україні страхується близько 3% ризиків, тоді як у більшості розвинутих країн цей показник досягає 90 %, страхуються менше 5 % посівних площ, тоді як в Канаді, США, Європі цей показник перевищує 60-80%. Найчастіше це пояснюється тим, що на ринку агрострахових послуг відсутня стратегія розвитку галузі, а той ресурс, що був закладений попередніми роками, вичерпався та вимагає термінового оновлення.

На жаль, ринок страхування сільськогосподарської продукції в Україні залишається слабо розвиненим, а його роль у державній стратегії розвитку агропромислового комплексу України є недооціненою. На ринку страхування залишається невирішеною проблема недовіри аграріїв до страхових компаній, через що підприємства досить рідко звертаються до страховиків цілеспрямовано. Крім того, низький рівень доходів більшості аграріїв не сприяє укладанню страхових відносин. Головною проблемою нині для ринку страхування сільськогосподарської продукції залишається відсутність попиту з боку сільгоспвиробників.

Для подолання зазначених проблем необхідно розробляти та здійснювати заходи з підвищення ефективності державного управління у цій сфері, а саме вдосконалювати сферу страхування сільськогосподарської продукції в Україні, покращувати форми надання страхових послуг і впроваджувати нові ефективні страхові продукти з урахуванням потреб аграріїв, впроваджувати інформування громадян про стан страхового ринку через засоби масової інформації.

Отже, проаналізувавши сучасний стан реалізації страхування сільськогосподарської продукції в Україні, можемо зробити висновок, що

сьогодні агрострахування в Україні активно розвивається. Однак, не зважаючи на позитивну динаміку сучасний стан розвитку агрострахування в Україні не відповідає своєму основному завданню – управляти ризиками в аграрному секторі для забезпечення стабільності сільськогосподарського виробництва та сталого розвитку аграрного сектору економіки.

Сформована в Україні система страхування сільськогосподарських ризиків, у тому числі при наданні державної підтримки сільському господарству, потребує удосконалення і має бути спрямована на стабілізацію виробництва та доходів у аграрному секторі економіки та стимулювання використання кращих здобутків технології сільгоспвиробництва. Оптимальний варіант розв'язання проблем розвитку системи агрострахування в Україні передбачає взаємодію трьох груп учасників ринку страхування сільгоспвиробників, страховиків та держави.

Список використаних джерел

1. Рубцова В.Н. Сучасний стан та перспективи розвитку діючої системи агрострахування в Україні // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). – 2014. – №4(28). – с. 237 – 240.

2. Яцух О.О. Ринок агрострахування в Україні: стан та перспективи розвитку // Економіка і суспільство. – 2016. – № 7. – с. 866 – 872.

3. Назаренко М. Агрострахування в Україні: можливості і реалії [Електронний ресурс] // Аграрний тиждень. України. – 2017. – 30 жовтня. – Режим доступу: <http://a7d.com.ua/novini/38714-agrostrahuvannya-v-ukrayin-mozhlivost-realyi.html>.